

Środa, 18 stycznia 2006 r.

24. podkreśla, że UE potrzebna jest strategia komunikacyjna w dziedzinie zmian klimatycznych, obejmująca upowszechnianie najnowszych badań naukowych na temat zmian klimatycznych, informowanie o kosztach zaniechania działań, dostarczanie szczegółowych informacji na temat zawartości dwutlenku węgla we wszystkich produktach i usługach, politykę prowadzoną przez UE i propozycje Unii, obecny stan negocjacji międzynarodowych oraz szczegółowe działania podejmowane przez UE, Państwa Członkowskie i bezpośrednio przez obywateli;

25. wzywa wszystkie swoje właściwe komisje i delegacje do ścisłej współpracy w kwestiach związanych ze zmianami klimatycznymi, celem zapewnienia lepszej koordynacji polityki przemysłowej, polityki energetycznej, transportowej, rolnictwa, badań i rozwoju oraz innych inicjatyw z celami w dziedzinie zmian klimatycznych oraz do regularnego rozpatrywania kwestii związanych ze zmianami klimatycznymi przez delegacje międzyparlamentarne oraz w ramach Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawczego;

26. ponownie wyraża niezadowolenie z wykluczenia posłów wchodzących w skład delegacji UE z udziału w spotkaniach koordynacyjnych UE i wzywa do szybkiego rozwiązania tego problemu, w miarę możliwości przed COP w listopadzie 2006 r.;

27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich, Sekretariatowi Ramowej Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC), z prośbą o rozpowszechnienie go wśród umawiających się stron spoza UE.

P6_TA(2006)0020

Środowiskowe aspekty zrównoważonego rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie środowiskowych aspektów zrównoważonego rozwoju (2005/2051(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 maja 2001 r. w sprawie polityki ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju: przygotowanie Rady Europejskiej w Göteborgu ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie strategii zrównoważonego rozwoju w perspektywie Rady Europejskiej w Barcelonie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie przygotowania światowego szczytu w dziedzinie zrównoważonego rozwoju w 2002 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Włączenie aspektów ochrony środowiska naturalnego do innych polityk — podsumowanie procesu z Cardiff” (COM(2004)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Przegląd Strategii Zrównoważonego Rozwoju UE na rok 2005: Wstępne podsumowania i przyszłe kierunki realizacji” (COM(2005)0037),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Göteborgu (15-16 czerwca 2001 r.), w Barcelonie (15-16 marca 2002 r.) i w Brukseli (16-17 czerwca 2005 r.),
- uwzględniając Strategię Lizbońską w wersji po przeglądzie, przyjętą przez Radę Europejską w dniach 22-23 marca 2005 r.,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 E z 21.2.2002, str. 223.

⁽²⁾ Dz.U. C 293 E z 28.11.2002, str. 84.

⁽³⁾ Dz.U. C 180 E z 31.7.2003, str. 507 i 517.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

- uwzględniając strategiczne cele Komisji na lata 2005-2009 „Dobrobyt, solidarność i bezpieczeństwo” (COM(2005)0012),
  - uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego⁽¹⁾ oraz strategie tematyczne,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A6-0383/2005),
- A. mając na uwadze, że na szczycie w Johannesburgu we wrześniu 2002 r. określono pięć głównych dziedzin, w których należy osiągnąć konkretne rezultaty: zdrowie, energia, rolnictwo i bioróżnorodność, zarządzanie ekosystemami, woda i jej uzdatnianie,
- B. mając na uwadze, że mimo zobowiązań podjętych podczas Szczytu w Rio w 1992 r. i w Johannesburgu w 2002 r., państwa sygnatariusze nie podjęły niezbędnych środków, aby odwrócić obecnie panującą tendencję do nadmiernej eksploatacji zasobów, a także do zanieczyszczania środowiska naturalnego; najbardziej widocznym skutkiem tych zaniedbań jest zmniejszenie zasobów naturalnych oraz zmiany klimatyczne,
- C. mając na uwadze, że liczba katastrof klimatycznych w Europie wzrosła ponad dwukrotnie od lat 90-tych oraz że ocieplenie klimatu będzie postępowało, a jego skutki w zakresie stabilności gospodarki, ekosystemów i zdrowia ludzkiego staną się coraz liczniejsze i bardziej widoczne,
- D. mając na uwadze, że niezbędne jest nowe zdefiniowanie pojęcia wzrostu, w oparciu o odpowiedzialne i skuteczne wykorzystanie zasobów naturalnych i zmianę modelu produkcji i konsumpcji,
- E. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój jest kwestią solidarności między pokoleniami, ale także między krajami północy i południa oraz że w związku z tym Unia Europejska stoi przed wyborem polityki rozwoju, aby umożliwić ludności krajów rozwijających się dostęp do lepszego życia przy jednoczesnym dbaniu o środowisko naturalne planety,
1. wyraża zadowolenie w związku z przedstawieniem przez Komisję podsumowania strategii zrównoważonego rozwoju zgodnie z wcześniejszym zobowiązaniem; przyjmuje z zadowoleniem przewodnie zasady zrównoważonego rozwoju, przyjęte przez Radę Europejską w czerwcu 2005 r.; wzywa Komisję do zastosowania wszelkich środków w celu dokonania przeglądu strategii w możliwie najszybszym terminie w oparciu o zasady przewodnie, oraz wzywa Prezydencję Austriacką Rady do podjęcia odpowiednich środków, aby przegląd został przyjęty w pierwszej połowie 2006 r.;
  2. wyraża ubolewanie, że przegląd strategii zrównoważonego rozwoju nie został zrealizowany wspólnie ze średniookresowym przeglądem strategii lizbońskiej; pragnie, aby zrewidowana strategia zrównoważonego rozwoju stała się dla Europy strategią długofalową, aby określiła najlepszy projekt polityczny umożliwiający realizację celów zrównoważonego świata w ciągu 50 lat, oraz aby pozostałe średniofalowe programy polityczne Unii Europejskiej, takie jak strategia lizbońska, zachowały spójność ze strategią długofalową;
  3. potwierdza — w obliczu ograniczonych zasobów finansowych — iż konieczna jest jednolita procedura ciągłego i systematycznego monitorowania i weryfikacji obu strategii;
  4. wyraża ubolewanie, że większość wytycznych zawartych w drugiej części komunikatu Komisji nie została określona na miarę wyzwań przedstawionych w pierwszej części komunikatu; podkreśla, że niektóre wytyczne są niewystarczające, szczególnie w dziedzinie zwalczania tendencji niezrównoważonych;

(¹) Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

Nasilenie tendencji niezrównoważonych

5. podziela stwierdzenie Komisji, zgodnie z którym tendencje działające przeciw zrównoważonemu rozwojowi nasiliły się, zarówno w aspekcie nadmiernej eksploatacji i zanieczyszczenia zasobów naturalnych, zanikania bioróżnorodności, pogorszenia zmian klimatycznych, jak i w zakresie nierówności i ubóstwa oraz narastania długu publicznego, w samej Unii Europejskiej jak i w państwach trzecich;
6. popiera żądanie Komisji odnośnie określenia celów dotyczących zwalczania tych negatywnych trendów; jako średniookresowy cel należy uwypuklić poruszone w konstytucji europejskiej żądanie „trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego”; z tego nadrzędnego celu należy wywodzić konkretne cele pośrednie;
7. sądzi, że strategia zrównoważonego rozwoju powinna umożliwiać stosowanie środków dostosowanych do wymogów polityki rozwoju lokalnego oraz do ograniczeń właściwych dla danego obszaru;

Zmiany klimatyczne, transport, czysta energia i kontrolowanie zużycia energii

8. stwierdza, że pomimo przyjętych przepisów prawnych oraz postępów technicznych dokonanych przez Unię Europejską w celu zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza i emisji gazów cieplarnianych, realizacja celów Protokołu z Kioto na rok 2012 może nie zostać osiągnięta przez Unię Europejską z powodu braku odpowiednich środków mających na celu zahamowanie wzrostu ruchu drogowego;
9. wyraża także zaniepokojenie z powodu znacznego i szybkiego nasilenia ruchu powietrznego oraz emisji substancji zanieczyszczających w tym sektorze; uważa, że jeżeli nie zostaną podjęte szybkie kroki, cel zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych może nie zostać osiągnięty; wzywa Komisję do podjęcia niezwłocznych działań w celu zmniejszenia oddziaływania transportu lotniczego na klimat, poprzez stworzenie pilotażowego systemu handlu emisjami powodowanymi przez transport lotniczy na okres 2008-2012, obejmującego wszystkie rejsy do portów lotniczych UE i z tych portów oraz do równoległego wprowadzenia instrumentów zmierzających do ograniczenia oddziaływania transportu lotniczego na klimat jako całość;
10. wzywa Komisję i Radę do zwiększenia wysiłków i dostosowania istniejącego prawodawstwa w oparciu o najnowszą wiedzę naukową, oraz do wskazania rozwiązań, aby doprowadzić do zasadniczego zmniejszenia zanieczyszczenia atmosferycznego oraz zredukowania emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej o 30 % do 2020 r. i o 80 % do 2050 r. w stosunku do 1990 r., w związku z tym, że przeprowadzone niedawno badania potwierdziły, iż złagodzenie zmian klimatycznych wymaga znaczącego zredukowania emisji w Europie i na całym świecie;
11. wspiera wniosek Komisji dotyczący ograniczenia dużej części transportu drogowego na rzecz transportu bardziej przyjaznego środowisku naturalnemu; wzywa Komisję, Radę w poszczególnych jej składach i Radę Europejską do szybkiego podjęcia środków, aby osiągnąć poziom podziału między środkami transportu z 1998 r., najpóźniej do 2010 r.; uważa w ogólnym ujęciu, że polityka mobilności, która w większym stopniu uwzględniałaby ochronę środowiska naturalnego, wymaga dokonania głębokiej zmiany polityki;
12. ubolewa nad faktem, że według przeprowadzonych badań, zużycie zasobów naturalnych w Europie przekracza obecnie ponad dwukrotnie możliwości biologiczne, co oznacza, że Europa zagarnia niewspółmierną część istniejących zasobów naturalnych morza i ziemi;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

13. wyraża ubolewanie, że większość Państw Członkowskich pozostaje znacząco uzależniona od paliw kopalnych i energii jądrowej jako źródła energii; wspiera średnio- i długoterminowe cele w zakresie udziału w rynku odnawialnej i czystej energii; wyraża głębokie ubolewanie, że Komisja wycofała wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie możliwości zastosowania obniżonej stawki akcyzy na niektóre oleje mineralne, zawierające biopaliwa oraz na biopaliwa, pomimo że Parlament wypowiedział się za przyjęciem takich przepisów;

14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza przedstawić plan działania na rzecz energetycznego wykorzystania biomasy w celu wsparcia stosowania biopaliw jako alternatywy do paliw kopalnych; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków mających na celu przyjęcie realnych rozwiązań dla rozwoju w Unii Europejskiej upraw bioenergetycznych;

Zarządzanie zasobami naturalnymi

15. przyznaje, że korzyści wynikające z polityki dotyczącej ochrony wód i gospodarki wodnej Unii Europejskiej postępują w wolnym tempie i są realizowane jedynie częściowo i że będą bardziej widoczne w okresie średnio i długofalowym; wzywa wszystkie Państwa Członkowskie, w szczególności Europy Zachodniej i Południowej, jak również stosowne sektory, w szczególności rolnictwo i turystykę, do podjęcia kroków w celu zmniejszenia zużycia wody i zagwarantowania dostaw wody na różne rodzaje działalności człowieka; wzywa Radę i Komisję do kontynuowania wysiłków w zakresie wody i zanieczyszczenia (azotany, pestycydy, substancje niebezpieczne i bioakumulacyjne, a także substancje zaburzające funkcję wydzielania wewnętrznego);

16. zachęca Unię Europejską do realizacji ambitnego celu zakładającego, że do 2010 r. zostanie zahamowany proces zanikania bioróżnorodności w Europie i na świecie; ubolewa, że przyjęte decyzje i środki na poziomie europejskim, jak i międzynarodowym, nie pozwolą na osiągnięcie tego celu w przewidzianym terminie oraz że wielu gatunkom fauny i flory grozi wyginięcie; wzywa w związku z tym Komisję do przedstawienia nowego, ambitnego i spójnego europejskiego planu działań, finansowanego w takim stopniu, aby możliwa była realizacja celów ochrony i odtworzenia ekosystemów i różnorodności biologicznej w Unii Europejskiej, a także w państwach trzecich; sądzi, że należy uczynić jeszcze więcej w celu pełnego włączenia ochrony bioróżnorodności do wszystkich polityk Unii Europejskiej, których to dotyczy, w szczególności do polityki rolnej, rozwoju regionalnego, rybołówstwa i rozwoju; zwraca się do Rady i Komisji, aby zadbały o przyznanie wystarczających środków na potrzeby sieci Natura 2000; wzywa ponadto Komisję do zaproponowania instrumentu dla środowiska wodnego inspirowanego programem Natura 2000;

17. zwraca się do Unii Europejskiej oraz do Państw Członkowskich, aby zgodnie z zasadami przyjętymi na szczycie w Johannesburgu oraz pozostałymi politykami europejskimi, włączyły do polityki zrównoważonego rozwoju ochronę środowiska naturalnego oraz walory krajobrazowe, urbanistyczne i historyczne, które tworzą przyjazne otoczenie i w wielu przypadkach stanowią źródło bogactwa;

18. ubolewa nad wzrostem całkowitej ilości odpadów, zwłaszcza z opakowań; wzywa Komisję do uwzględnienia w strategii tematycznej dotyczącej odpadów nowych przepisów mających na celu średnio- i długoterminowe zredukowanie produkcji odpadów u źródła;

Wykorzystanie terenów

19. wzywa, aby rozbudowa obszarów miejskich i ulepszanie infrastruktur (dróg, torów kolejowych, portów, lotnisk, kanałów, gazociągów, rurociągów naftowych itp.) odbywały się przy poszanowaniu ziem uprawnych, lasów, a także obszarów chronionych; zwraca się do Komisji o zaostrożenie, jeśli uzna ona to za konieczne, istniejących przepisów prawnych, tak aby zapewnić optymalizację ocen wpływu na środowisko, zrównoważony rozwój sieci transeuropejskich oraz realizację celu utrzymania bioróżnorodności na tym samym poziomie do 2010 r.;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

20. zwraca się do Komisji o włączenie ochrony gleby do przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony środowiska; ponownie zwraca uwagę na to, że proces degradacji gleby w wielu obszarach Unii Europejskiej osiągnął końcową fazę w postaci pustynnienia, którego wpływ w formie ubóstwa, zanikania bioróżnorodności, zmiany jakości wód i zmian klimatycznych jest oczywisty; przypomina podstawową rolę, jaką spełniają lasy w utrwalaniu gleby, ochronie przed erozją, pochłanianiu dwutlenku węgla i zapobieganiu powodziom;

21. wspiera wniosek Komisji dotyczący przedstawienia strategii tematycznej w dziedzinie środowiska miejskiego, której celem powinna być poprawa jakości obszarów miejskich, aby zapewnić europejskim mieszkańcom miast zdrowe warunki życia, szczególnie jeśli chodzi o jakość powietrza na obszarach miejskich; uważa, iż w tym kontekście priorytetowe są trzy dziedziny: rozwój transportu publicznego przy wykorzystaniu czystej lub powodującej mniejsze zanieczyszczenie technologii, promowanie zrównoważonego budownictwa o wysokiej jakości sprzyjającej ochronie środowiska oraz zrównoważonej urbanizacji, tak aby zapobiec między innymi segregacji gospodarczej i społecznej oraz zmniejszeniu zielonych obszarów miejskich;

22. stwierdza, że mimo swoich zobowiązań Unia nadal nie dokonała rozdzielania kwestii wzrostu i eksploatacji zasobów naturalnych; wzywa Komisję do przedstawienia wniosków dotyczących środków i uregulowań mających na celu zwiększenie skuteczności zasobów i energii w produkcji i w ramach konsumpcji, czterokrotnie do 2010 r. i dziesięciokrotnie do 2025 r.;

23. podkreśla, że zmniejszanie, zanieczyszczenie i coraz trudniejszy dostęp do zasobów naturalnych i surowców stanowią zagrożenie dla zachowania bioróżnorodności i w konsekwencji powodują zwiększenie cen, których wysokość zdestabilizuje mniej lub bardziej poważnie systemy gospodarcze i społeczne Unii Europejskiej i państw trzecich, oraz stwarza ryzyko konfliktów; ubolewa w związku z tym nad brakiem reakcji ze strony Komisji i Unii Europejskiej na miarę zaistniałej sytuacji;

Zdrowie publiczne

24. ubolewa nad rozbieżnością między oceną wpływu degradacji środowiska na zdrowie, a zachowawczymi środkami proponowanymi w ramach Europejskiego Planu Działań na lata 2004-2010 na rzecz ochrony środowiska i zdrowia (COM(2004)0416); uważa, że kierunek ten nie odpowiada rzeczywistej polityce zrównoważonego rozwoju, której celem ma być zmniejszenie ryzyka utraty zdrowia i zapewnienie stabilności systemów ochrony socjalnej i zdrowia;

25. z zadowoleniem przyjmuje propozycję programu REACH, którego celem jest ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności i wspieraniu innowacji w zakresie europejskiego przemysłu chemicznego; wyraża życzenie przyjęcia uregulowań zbliżonych do początkowego projektu Komisji; wyraża życzenie, aby początkowo przewidywany termin wejścia w życie nowego systemu w dniu 1 stycznia 2007 r. nie został przesunięty;

Działania na polu międzynarodowym

26. wzywa Państwa Członkowskie do rozszerzenia programu umorzenia długu dla większej liczby krajów rozwijających się; uważa, że program umorzenia długu powinien być uzupełniony o środki ochrony środowiska oraz mechanizmy w zakresie transferu technologii sprzyjających ochronie środowiska naturalnego;

27. wzywa Unię Europejską do wywiązania się ze zobowiązań podjętych w ramach różnych umów międzynarodowych oraz do podjęcia niezbędnych inicjatyw, aby różne państwa i społeczność międzynarodowa wypełniły zobowiązania i obowiązki podjęte w trakcie odbytych ostatnio negocjacji na szczycie światowym, związanych bezpośrednio lub pośrednio ze strategią zrównoważonego rozwoju (Kioto, Monterrey, Dauha, Johannesburg);

Środa, 18 stycznia 2006 r.

28. podkreśla, że przegląd strategii powinien jasno określać, iż obiera za cel reformę Światowej Organizacji Handlu (WTO), podporządkowując wymianę handlową celom zrównoważonego rozwoju i międzynarodowym zobowiązaniom dotyczącym ochrony środowiska oraz przestrzegania międzynarodowych umów w zakresie praw socjalnych, w tym norm socjalnych ustalonych przez Międzynarodową Organizację Pracy (ILO); wzywa Unię Europejską do podjęcia działań zmierzających do uznania i przejrzystego stosowania przez WTO zasady ostrożności;

29. z zadowoleniem przyjmuje wyniki uzyskane na konferencji w Montrealu, wyróżniającą się przystąpieniem wszystkich stron — łącznie ze Stanami Zjednoczonymi — do walki ze zmianami klimatycznymi; przypomina jednak, że w dziedzinie tej pozostaje nadal wiele do osiągnięcia; wzywa kraje, które tego jeszcze nie zrobiły — w szczególności Stany Zjednoczone — do ratyfikowania Protokołu z Kioto, który od tej pory posiada moc prawną;

30. wzywa do uznania na płaszczyźnie politycznej wpływu Unii Europejskiej na zużycie zasobów światowych — innymi słowy „ekologicznego śladu” jaki pozostawia — wobec faktu, że, według niezależnych badań, na Unię Europejską, czyli zaledwie 7 % ludności świata, przypada 17 % ogólnego zapotrzebowania ludzkości na zasoby;

31. zwraca się, aby zewnętrzny wymiar strategii zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej stał się ogólną podstawą zapewniającą spójność wszystkich polityk wspólnotowych, mających wpływ na zasoby naturalne oraz politykę zrównoważonego rozwoju krajów partnerskich Unii Europejskiej; zwraca się ponadto o włączenie do tej strategii szczegółowej oceny środków, za pomocą których polityki Unii Europejskiej mogłyby wspomóc kraje rozwijające się w osiągnięciu Milenijnych Celów Rozwoju do roku 2015;

32. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji w sprawie przyszłej strategii tematycznej Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska i zasobów naturalnych, który powinien dotyczyć wszystkich krajów partnerskich Unii Europejskiej (Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa oraz instrument współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej) w celu włączenia inicjatyw związanych z zasięgiem zewnętrznym strategii stałego rozwoju do kolejnej perspektywy finansowej na lata 2007-2013;

33. przyznaje, że ubóstwo i środowisko naturalne są ściśle ze sobą związane, gdyż najbiedniejsi są często pierwszymi ofiarami degradacji środowiska; ubolewa nad faktem, że wysiłki skierowane na zmniejszenie ubóstwa, głównie poprzez wzrost gospodarczy, często nie uwzględniają konieczności włączenia zagadnień dotyczących ochrony środowiska do polityk walki z ubóstwem; zaleca w związku z tym podjęcie konkretnych inicjatyw w celu przeanalizowania związków między ubóstwem a środowiskiem naturalnym w ramach poszczególnych polityk i programów i jednocześnie zwraca uwagę, że należy oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska naturalnego poprzez wspieranie zrównoważonej konsumpcji i produkcji w celu rozwiązania problemów podaży i popytu w krajach rozwijających;

34. wzywa Państwa Członkowskie i Unię Europejską do promowania na forum instytucji międzynarodowych, przede wszystkim w ONZ, idei uznania zasobów — zwłaszcza wody — za światowe dobro publiczne;

Stworzenie środków pozwalających na podjęcie działań

35. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Prezydencję Brytyjską Unii Europejskiej zamiar nadania nowego tempa procesowi z Cardiff; wzywa Radę, aby z pomocą Komisji przyjęła rzeczywiste środki włączenia ochrony środowiska naturalnego do innych polityk;

36. podkreśla znaczenie wprowadzenia przez przedsiębiorstwa oraz stowarzyszenia i organizacje pozarządowe koncepcji zrównoważonego rozwoju do wszystkich dziedzin polityki na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym oraz w sektorze prywatnym;

37. przypomina, że w wyniku Karty z Aalborg miasta stały się kluczowymi podmiotami zrównoważonego rozwoju; uważa w związku z tym, że w celu poprawy wyników ochrony środowiska w Unii Europejskiej niezbędne jest wspieranie zrównoważonego i spójnego samorządu miejskiego oraz ogólne stosowanie dobrych praktyk na szczeblu lokalnym, mianowicie za pomocą sieci wymiany pomiędzy miastami;

Środa, 18 stycznia 2006 r.

38. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie przez Komisję oceny oddziaływania wszystkich swoich decyzji i wniosków legislacyjnych; wzywa Komisję, aby wzmocniła i w większym stopniu uwzględniła w przyszłości aspekty socjalne i ekologiczne tego instrumentu; przypomina, że instrument ten ma wspierać proces podejmowania decyzji politycznych, ale w żadnym razie nie może ich zastąpić;

39. wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Komisję i Eurostat 150 wskaźników i ich trójstopniowego podziału, mających na celu ocenę realizacji strategii zrównoważonego rozwoju oraz stopniowe osiąganie przyjętych celów; wzywa Komisję i Eurostat do regularnej oceny wskaźników, aby w miarę potrzeby zostały dostosowane tak, aby lepiej odzwierciedlać ewolucję problemów i środowiska naturalnego; zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, aby środowisko naturalne zostało szerzej uwzględnione na liście 14 wskaźników służących do oceny postępów strategii lizbońskiej; sądzi, że lista ta powinna zawierać także wskaźnik dotyczący bioróżnorodności;

Pobudzanie do działania poprzez instrumenty rynkowe

40. zwraca uwagę na wniosek Komisji dotyczący dodania do tradycyjnych środków reglamentacyjnych instrumentów rynkowych, takich jak internalizacja kosztów, podatek ekologiczny, subwencje, system handlu przydziałami emisji;

41. wspiera wniosek Komisji zakładający, że ceny rynkowe będą odzwierciedlać rzeczywisty koszt działalności gospodarczej, szczególnie w zakresie ochrony środowiska naturalnego, tak by zostały zmienione modele produkcji i konsumpcji; uważa, że w tym celu powinny zostać podjęte i zastosowane w szybkim tempie środki w sektorze transportu drogowego, aby skłonić do korzystania w pierwszej kolejności z transportu zbiorowego;

42. nalega, aby tego rodzaju działanie uwzględniało wysokość dochodów jednostki oraz zapewniało spójność pomiędzy zaspokojaniem potrzeb, poszanowaniem wolności i praw podstawowych oraz zachowaniem jakości środowiska naturalnego;

43. nalega, aby w ramach swoich przyszłych wniosków Komisja oparła się na rezolucji Parlamentu z dnia 8 września 2005 r. w sprawie nowych perspektyw i nowych wyzwań dla zrównoważonej turystyki europejskiej ⁽¹⁾;

44. podkreśla, że warunki otrzymania subwencji i pomocy europejskiej, szczególnie w dziedzinie WPR, powinny sprzyjać realizacji polityki zrównoważonego rozwoju; wnosi usilnie o zaprzestanie w możliwie jak najkrótszym terminie udzielania wszelkich subwencji na działalność niekwalifikującą się jako zrównoważona, w szczególności w dziedzinie energii i rolnictwa;

45. zauważa, że wzrost erozji oraz spadek żyzności gleby i ziem uprawnych stanowiąc będzie z czasem zagrożenie dla zagwarantowania zaopatrzenia naszych obywateli w żywność; wzywa w związku z tym do zaproponowania w ramach nowej reformy WPR wprowadzenia równowagi między metodami upraw oraz do uwzględnienia doświadczeń przeprowadzonych w tym zakresie w innych krajach; uważa, że rośliny i organizmy genetycznie zmodyfikowane nie stanowią obecnie zadowalającego rozwiązania dla problemów związanych ze stosowaniem środków chemicznych w rolnictwie;

46. wspiera wprowadzenie podatków ekologicznych przez Państwa Członkowskie na poziomie wspólnotowym; podkreśla, że podobnie jak inne instrumenty rynkowe, jest on nieodzownym elementem skutecznej polityki redukcji zanieczyszczenia;

47. podkreśla, że instrumenty rynkowe mogłyby stworzyć realne możliwości w zakresie ochrony środowiska; podkreśla jednak, że instrumenty te są konieczne, lecz niewystarczające do prowadzenia polityki zmniejszania zanieczyszczenia i ochrony środowiska; wzywa Komisję do opracowania konkretnych projektów;

48. zachęca Komisję do uznania, wspierania i promowania zarówno w Unii Europejskiej, jak i w krajach trzecich oraz na forum organizacji międzynarodowych rozwoju nowych, trwalszych metod gospodarczych, jakimi są gospodarka społeczna i sprawiedliwy handel;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0335.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

Innowacje

49. zgadza się z wnioskiem Komisji dotyczącym inwestowania w innowacje w dziedzinie technologii sprzyjających ochronie środowiska naturalnego, przy czym badania naukowe i w dziedzinie techniki powinny uwzględniać problematykę związaną z ochroną środowiska naturalnego i problematykę społeczną; wyraża jednak żal ze względu na fakt, że Komisja nie wspomina, jak wysoki musi być udział w PKB na inwestycje, aby wesprzeć nowe technologie sprzyjające ochronie środowiska naturalnego;

50. nalega na taką realizację Siódmego Programu Ramowego dotyczącego badań, która zapewni trwałą rozwój w jak największej liczbie dziedzin i przyczyni się do stworzenia wysokiej jakości miejsc pracy;

51. podkreśla, że innowacje w sektorze technologii sprzyjających ochronie środowiska naturalnego stanowią ważną siłę napędową zrównoważonego rozwoju w dziedzinie ochrony środowiska; podkreśla jednak ich ograniczony charakter i konieczność podjęcia środków mających na celu zmianę modelu produkcji, przepływu i konsumpcji, aby stawić czoła wyzwaniom dotyczącym ochrony środowiska;

52. wzywa Unię Europejską do nasilenia wysiłków oraz podjęcia decyzji umożliwiających przekształcenie się w najoszczędniejszą w skali światowej gospodarkę w zakresie zużycia zasobów i energii; podkreśla, że osiągnięcie tego celu nie tylko przyniosłoby większą niezależność i większe bezpieczeństwo w zakresie zaopatrzenia w zasoby i energię, ale również umożliwiłoby oddzielenie wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów naturalnych;

Zastosowanie zasad zrównoważonego rozwoju

53. przypomina, że zasada „zanieczyszczający płaci” i zasada ostrożności powinny być postrzegane jako zasady regulujące politykę publiczną w zakresie zdrowia publicznego, bezpieczeństwa żywności, ochrony konsumentów i środowiska;

54. wzywa Komisję i Radę do pogłębienia refleksji nad zasadą substytucji, która może stanowić istotną siłę napędową w zakresie stymulowania badań i rozwoju nowych technologii sprzyjających w większym stopniu ochronie środowiska naturalnego i zdrowia,

Informowanie i mobilizowanie obywateli oraz przedsiębiorstw

55. uważa, że ochrona środowiska naturalnego wymaga jednoczesnego informowania, uwrażliwiania i edukacji; jest zdania, że strategia powinna być efektem przejrzystego procesu skupiającego obywateli europejskich oraz, że w tym celu należy w pełni zrealizować Konwencję z Aarhus⁽¹⁾ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska;

56. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do kontynuowania rozwoju edukacji ukierunkowanej na ochronę środowiska naturalnego oraz do uczynienia z ochrony środowiska integralnego elementu nauczania podstawowego, a także do wprowadzenia programów informacyjnych i uwrażliwiających przeznaczonych dla dorosłych;

57. domaga się spełnienia oczekiwań dotyczących umożliwienia całej ludności zdolnej do pracy — niezależnie od wieku i płci — udziału w rynku pracy, mianowicie poprzez wykorzystanie możliwości ustawicznego kształcenia, aby w ten sposób wspierać wszystkie działania w ramach strategii zrównoważonego rozwoju;

58. wzywa do rozwoju kształcenia przez całe życie przy uwzględnieniu w większym stopniu w dziedzinie kształcenia zawodowego perspektywy ewolucji techniki i modeli produkcji; podkreśla, że tego rodzaju postępowanie jest znakomitą możliwością dla ogółu pracowników, szczególnie zatrudnionych na podstawie umowy, aby poznali nowe technologie i tym samym dostosowali się do zmieniającego się rynku pracy;

(¹) Dz.U. L 124 z 17.5.2005, str. 4.

Środa, 18 stycznia 2006 r.

59. podkreśla, że trwałe finansowanie społecznych systemów zabezpieczeń może być realizowane tylko poprzez wzmocnioną solidarność międzypokoleniową; podkreśla szczególną problematykę odpowiedzialnego kształcenia obywateli w kwestiach społecznych i dotyczących środowiska naturalnego; domaga się odciążenia czynnika, jakim jest praca, w systemach podatkowych Państw Członkowskich; domaga się większej koordynacji w obrębie Państw Członkowskich, w celu zmniejszenia wykluczenia społecznego, zapewnienia wszystkim obywatelom UE lepszego bezpieczeństwa socjalnego oraz uzyskania wszędzie tak samo wysokich standardów ekologicznych;

Strategie tematyczne

60. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zostały w końcu przedstawione pierwsze strategie tematyczne; wzywa Komisję do przyjęcia wszystkich zapowiadanych strategii tematycznych w możliwie jak najkrótszym terminie, a najpóźniej do lata 2006 r.;

61. z zadowoleniem zwraca uwagę na przyjęcie i przegląd prawodawstwa wspólnotowego w poszczególnych dziedzinach, szczególnie w zakresie ochrony środowiska; uważa jednak, że wiele z tych dziedzin, szczególnie reforma WPR i polityki rybołówstwa, nie uwzględniają w wystarczającym stopniu celów zrównoważonego rozwoju i nadal preferują model intensywnej produkcji;

62. zachęca Komisję do przedstawienia w ramach projektu rewizji strategii zrównoważonego rozwoju ambitniejszych propozycji w zakresie monitorowania tej strategii; podkreśla, że zrewidowana strategia powinna podlegać corocznej ocenie, zgodnie z decyzją Rady Europejskiej w Göteborgu w 2001 r.; domaga się, aby ocena ta mogła zostać uzupełniona średniookresowo i jeżeli zajdzie taka potrzeba, o środki i propozycje mające na celu osiągnięcie początkowo wyznaczonych celów; wyraża zadowolenie z uczestnictwa Parlamentu w tej ocenie;

Wnioski

63. z zadowoleniem przyjmuje wolę Komisji podjęcia różnych środków na rzecz zrównoważonego rozwoju; zauważa jednakże z żalem rozbieżność pomiędzy wyrażanymi intencjami, a proponowanymi środkami politycznymi; uważa, że w związku z pogorszeniem stanu środowiska priorytety przeglądu strategii zrównoważonego rozwoju nie powinny obejmować przede wszystkim środków koordynacji i poszerzenia wiedzy, lecz propozycje działań i jasnych celów średnio- i długoterminowych instrumentów, a także system regularnej kontroli, nadzoru i oceny;

64. jest głęboko przekonany, że zrównoważony rozwój stanowi dla Unii Europejskiej podstawowy i kluczowy instrument sprzyjający postępowi gospodarczemu i społecznemu, który umożliwi poprawę jakości i poziomu życia obywateli i pozwala opracować nową koncepcję polityki w służbie emancypacji człowieka;

65. wzywa do zapewnienia w Perspektywie Finansowej na lata 2007-2013 wystarczających środków, w celu umożliwienia odpowiedniego przeciwdziałania na wszystkich szczeblach negatywnym trendom, takim jak ubóstwu, rozwarstwieniu społecznemu oraz skutkom starzenia się społeczeństwa; podkreśla, że z tego powodu zrównoważony rozwój powinien być wiodącą zasadą wszystkich polityk Unii Europejskiej; zaleca, aby Perspektywa Finansowa zapewniała odpowiednie środki mające na celu wspieranie pełnego zatrudnienia, integracji społecznej, likwidacji ubóstwa oraz wzmocnienie społecznej, terytorialnej i gospodarczej spójności;

66. może jedynie podkreślić, że przegląd strategii obejmuje przede wszystkim realną zmianę modelu produkcji i konsumpcji oraz refleksję nad celami działalności gospodarczej;

67. czuje się w obowiązku przypomnieć, że bierność spowoduje powstanie kosztów i coraz większe bezpośrednie skutki oraz utrudni wdrażanie i realizację celów Unii Europejskiej w dziedzinie postępu społecznego, zdrowia, czy ochrony środowiska naturalnego i będzie stanowić trudny do spłacenia dług dla przyszłych generacji;

68. wnosi o oficjalne skonsultowanie się z Parlamentem Europejskim w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rewizji strategii zrównoważonego rozwoju, jak tylko zostanie on opublikowany;

*

* *

69. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.